

[Simonsen.]

gennemført denne meget udgiftkrævende reform, når vi samtidig tager i betragtning, hvor lidt interesse ministeren har haft for besparelser på så mange andre områder. Jeg skal i den forbindelse bare nævne en enkelt ting som det forslag, det konservative folkeparti har stillet om standarder og normer inden for den offentlige sektor. Det har ikke interesseret ministeren så meget, at der er løst noget problem på dette område, til trods for at formanden for Kommunernes Landsforening så sent som i dag har taget denne sag meget stærkt op. Det har ikke haft interesse; den anden side alene har interesseret ministeren.

Vi må meget stærkt beklage, at regeringen gennemfører denne reform i så drastisk et tempo, som tilfældet er, og ikke har villet lytte til vore forslag om en etapevis gennemførelse. Det ville have været det rigtigste for reformens intentioner, det ville have været det rigtigste for befolkningen, og det ville have været det rigtigste for den samfundsøkonomiske situation som helhed. På grundlag af disse bemærkninger må jeg meddele, at vi ikke kan påtage os noget medansvar for denne lovgivning, og anbefale, at man ved tredje behandling stemmer imod.

Robert Christensen: Folketinget står nu over for den endelige afstemning over den største socialreform siden 1930'erne, og jeg beklager, at jeg ved denne lejlighed på venstres vegne må udtale: dette lovforslag er ikke gennemtænkt. Der er så mange detaljer i dette lovforslag, som er uoverskuelige. Jeg er sikker på, at der ikke er mange i dette ting, der kender konsekvenserne af det lovforslag, vi nu skal stemme om. Jeg angriber stadig væk ikke ministerens beregninger i bemærkningerne til lovforslaget, men jeg vil sige: vi har ingen erfaringer for virkningerne af afskaffelse af alle karensdage på én gang. Der er ikke noget land, hvor det reelt er gjort ved lov, men vi har nogle lande, hvor det er gjort ved frivillige overenskomster. Vi

har en så dårlig sygestatistik i Danmark, at jeg vil sige: konsekvenserne af denne lov er ikke beregnelige. Under udvalgsbehandlingen har vi fået statistikker frem fra nogle enkelte virksomheder. De viser, at der er et betydelig større sygdomsfravær, end nogen i ministeriet og i denne sal havde forestillet sig. De viser derfor også, at konsekvenserne ved på én gang at afskaffe karensdagene er væsentlig større end beregnet, og derfor kan vi forudse, at udgifterne ved lovforslaget bliver væsentlig større end beregnet.

Vi har lige stemt om et ændringsforslag, og konsekvensen af dette ændringsforslag er, at disse større udgifter kun i begrænset omfang vender tilbage til statskassen. Når jeg siger kun i begrænset omfang, skyldes det, at vi ved, at ca. 80 pct. af virksomhederne i Danmark ligger under den grænse, der får lov til at forsikre sig fri, og de beskæftiger en væsentlig del af lønarbejderne her i landet. Vi kan stadig væk godt få så mange virksomheder med så mange arbejdere, der vælger sig fri, at vi også i det kommunale socialvæsen den 1. april 1973 kan få noget, der minder om kaos. Ellers er konsekvensen af ændringsforslaget, at man vælter denne merudgift over på arbejdsgiverne med omkostningsforøgelse i dette samfund til følge. Jeg forudser, dette bliver en svær nød at knække ved de kommende overenskomster, samtidig med at vi i venstre mener, at de små selvstændige, der ofte hører til de socialt dårligst stillede, stadig væk er for dårligt tilgodeset i dette lovforslag.

Jeg beklager på venstres vegne, at vi har stået over for en regering og et regeringsparti, som overhovedet ikke har vist nogen vilje til forhandling. Jeg har på venstres vegne adskillige gange sagt, at vi er tilhængere af princippet om den ligestilling, der sker her. Jeg har sendt en prøveballon op: om man kunne skabe ligestilling på andre måder end ved at sige nul karensdage for alle. Ikke nogen har forsøgt at hale ballonen ned. Vi mener, at man går frem i et tempo her, som er ganske uforsvarligt, og derfor vil venstre ikke kunne medvirke til at tage